

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาเรื่อง การจัดการธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการจัดการธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย ประธาน สมาชิก บุคลากร เทศบาลตำบลป่าแดด และกลุ่มลูกค้า รวมทั้งหมด 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบ สัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของศึกษา แล้วนำเสนอผลการศึกษาในรูปของบรรยายเชิงพรรณนา ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ความเป็นมาของกลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้นำเนอความเป็นมาของกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ 2 ส่วน คือ การเริ่มก่อตั้งกลุ่มฯ และผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

1.1 การเริ่มก่อตั้งกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 กลุ่ม สมาชิกเป็นกลุ่มแม่บ้านที่ว่างงานหรือผู้ที่มีความสนใจที่อาศัยอยู่ในชุมชนป่าแดด ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อผ้าของใช้ของตกแต่งบ้านที่ผลิตจากผ้าฝ้าย มีความโดดเด่น เรื่องการ फैนที่ลวดลาย อันเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม จากการรวมกลุ่ม ความเอาใจใส่ต่อการผลิต สินค้าที่มีคุณภาพและมีความซื่อตรงต่อลูกค้า รวมถึงการบริหารกระบวนการจัดการธุรกิจอย่าง ประสบความสำเร็จจนเกิดความเข้มแข็งของกลุ่ม กลุ่มฯ บ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด ได้รับคัดเลือกให้ เป็นหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ นับว่าทางกลุ่มผลิตภัณฑ์ ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ มีการพัฒนากระบวนการการผลิตผลิตภัณฑ์

อย่างต่อเนื่อง และยกระดับรายได้ของกลุ่มฯ ให้สูงขึ้น พอเพียงในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

1.2 ผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มฯ ผลิตภัณฑ์ คือ เสื้อผ้าบุรุษ – สตรี และของใช้ต่าง ๆ ซึ่งมีความโดดเด่นในเรื่องของการเพ้นท์ลวดลายที่สวยงาม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเช่น ลวดลายปูนปั้น อักษรล้านนา ลายผ้าทอโบราณ และลวดลายพันธุ์พฤกษา

1.3 กระบวนการผลิตผ้าพิมพ์ลาย หรือ เพ้นท์ลายผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

จากการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า โดยเริ่มจากการออกแบบลวดลาย แล้วจึงทำการวาดลวดลายลงบนเนื้อผ้าจริง การเลือกสีโทนเดียวกัน และการเพ้นท์ที่ใช้ความประณีตในการวาด

2. กระบวนการจัดการธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

1. การวางแผนงานธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

1.1 การกำหนดแผนงาน

1.1.1 การกำหนดเป้าหมาย จากการประชุมกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ต้องการให้รูปแบบของสินค้าเป็นที่รู้จัก การปฏิบัติงานสมาชิกกลุ่มฯ ไม่มีการกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน การปฏิบัติงานให้ทันต่อความต้องการของลูกค้า ซึ่งในแต่ละวันฝ่ายตัดเย็บ ตัดเย็บได้ 20 – 30 ตัว/คน ฝ่ายเพ้นท์ เพ้นท์ได้ 20 ตัว/วัน จำนวนนี้สามารถนำไปจัดจำหน่ายได้ทันต่อความต้องการในช่วงที่ไม่มีเทศกาล การให้ส่วนลดและให้ความสนใจต่อลูกค้าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สามารถจำหน่ายสินค้าได้

1.1.2 การวางแผนงานเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมาย จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ได้ให้ความสนใจ ต่อการผลิตผลิตภัณฑ์โดยเน้นที่คุณภาพของผ้าฝ้ายที่นำมาตัดเย็บการค้นหารูปแบบใหม่ ๆ การตัดเย็บที่ประณีต การปฏิบัติงานตามปกติ การเริ่มงานเวลา 08.00 เป็นต้นไป เพื่อให้ได้ตามปริมาณที่ลูกค้าต้องการ การตัดเย็บวันละ 30 – 40 ตัว สามารถผลิตได้ทันต่อการจัดจำหน่ายในช่วงเทศกาลมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้า การใช้ภาษาพื้นเมืองในการพูดคุยสร้างความคุ้นเคยกับลูกค้า มีสัมพันธ์ภาพที่ดี

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มลูกค้าสรุปได้ว่า ผู้ขายมีสัมพันธ์ภาพที่ดี หน้าตาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส แนะนำสินค้าและลวดลายที่ต้องการ การบริการที่รวดเร็ว และการให้ส่วนลดราคาสินค้า

จากการสัมภาษณ์ บุคลากรหน่วยงานเทศบาลตำบลป่าแดด สรุปได้ว่าการวางแผนงานเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายได้มีหน่วยงานสนับสนุนกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง ได้เข้าไปสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์กลุ่มฯ โดยการนำข้อมูลของกลุ่มฯ ประชาสัมพันธ์ในระบบอินเทอร์เน็ต และสื่อสิ่งพิมพ์ของเทศบาลตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำข้อมูลต่างๆ ของกลุ่มฯ ลงผ่านทางเว็บไซต์ในนามของเทศบาลตำบลป่าแดด ดังนี้ สถานที่การผลิต ประเภทของสินค้า ช่องทางการติดต่อกลุ่มฯ และตัวอย่างรูปแบบของสินค้าที่กลุ่มฯ ผลิตทำให้กลุ่มฯ เป็นที่รู้จักในเรื่องรูปแบบของสินค้ามากขึ้น

2. การจัดองค์การกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

2.1 การวางแผนโครงสร้างการทำงาน

2.1.1 การประสานงานภายในกลุ่ม จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ มีสมาชิกทั้งหมด 17 คน การประสานงานภายในกลุ่มฯ นั้นมีการประสานกันในแต่ละฝ่าย ซึ่งปฏิบัติงานตามขั้นตอนโครงสร้างขององค์การที่กำหนดไว้ เช่น ฝ่ายออกแบบรูปแบบของผลิตภัณฑ์เมื่อออกแบบเสร็จแล้วก็ประสานงานกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือฝ่ายตัดและเย็บเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบใหม่ เมื่อฝ่ายตัดเย็บตัดเสร็จก็แจ้งทางฝ่ายรีด เพื่อนำผลิตภัณฑ์ไปรีดให้สำเร็จ และส่งไปฝ่ายแพ็คเกจจิ้ง เพื่อความรวดเร็วการปฏิบัติงานสมาชิกกลุ่มฯ

2.1.2 การกำหนดตำแหน่งงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบุหลัน จังหวัดเชียงใหม่ กำหนดตำแหน่งงานไว้เป็นฝ่ายต่าง ๆ อย่างชัดเจน การเลือกคนให้เหมาะสมกับ ตำแหน่งงาน เพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน และมีความชำนาญในหน้าที่ ที่รับผิดชอบ กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบุหลันกำหนดตำแหน่งงานเป็น 4 ฝ่ายได้แก่ ฝ่ายตัดเย็บและผลิต ฝ่ายแพ็คเกจจิ้ง ฝ่ายรีด และฝ่ายขาย ซึ่งในแต่ละฝ่ายก็จะปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ เพราะเป็นงานที่ผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบ ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม

2.1.3 การมอบอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า การมอบอำนาจหน้าที่ให้แต่ละฝ่ายในการดูแล สมาชิกสามารถตัดสินใจในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ มีความไว้วางใจกันในการปฏิบัติ สมาชิกกลุ่มฯ มีความภาคภูมิใจในหน้าที่ และรู้สึกภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน สมาชิกกลุ่มฯ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบของผลิตภัณฑ์ได้อย่างเต็มที่ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานผิดพลาด สามารถแก้ไข

งานให้ออกมาในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด ผลิตภัณฑ์ต้องมีคุณภาพ การลดราคาสินค้านั้น สามารถตัดสินใจลดราคาสินค้า ไม่จำเป็นต้องโทรมาสอบถาม

3. การจัดบุคคลเข้าทำงานกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่นมีสมาชิกทั้งหมด 17 คน และส่วนใหญ่เป็นญาติพี่น้องกันเอง และเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านที่ว่างงานในหมู่บ้านมาร่วมกันปฏิบัติงาน การจัดบุคคลเข้าทำงานกลุ่มฯ ในฝ่ายต่าง ๆ ประธานกลุ่มฯ พิจารณาจากประสบการณ์ทำงานเดิม ความรู้ ความถนัดความสามารถ ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่ง

3.1 การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า การคัดเลือกสมาชิกเข้ามาปฏิบัติงานในกลุ่มฯ ประธานเป็นฝ่ายคัดเลือก ซึ่งพิจารณาจากความสามารถ ประสบการณ์การทำงาน โดยพิจารณาจากฝีมือ ความถนัดในตำแหน่งที่สมัคร ความชำนาญเฉพาะตน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความประณีต มีความรอบคอบในการปฏิบัติงาน และความอดทน เพราะทุกขั้นตอนของการผลิตต้องอาศัยความประณีตละเอียด การรับสมาชิกกลุ่มฯ ที่มีประสบการณ์นั้น เนื่องจากกลุ่มไม่มีการรับมาฝึกงาน จึงจำเป็นต้องรับบุคคลที่มีความสามารถในตำแหน่งงานที่กลุ่มฯ ต้องการ เพื่อป้องกันการผิดพลาดในการทำงาน สมาชิกใหม่ได้รับคำแนะนำจากสมาชิกที่ปฏิบัติงานอยู่แล้วในกลุ่มฯ ให้เข้ามาปฏิบัติงานร่วมกัน

3.2 การกำหนดบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบุญหลั่น จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งบทบาทหน้าที่ออกเป็น 4 ฝ่าย คือ 1) ฝ่ายตัดเย็บและผลิต บทบาทหน้าที่คือ การตัดเย็บผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทั้งนुरुยและสตรีตามแบบที่กำหนด 2) ฝ่ายแพ็คเกจลวดลาย มีบทบาทการทำงานคือ การแพ็คเกจลวดลายลงในผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายให้สวยงาม 3) ฝ่ายรีดทำหน้าในการรีดผลิตภัณฑ์ให้เรียบและละเอียด 4) ฝ่ายขายบทบาทหน้าที่คือ นำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายในจุดจำหน่าย ตรวจสอบเช็คผลิตภัณฑ์ก่อนจำหน่าย และรับคำสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้าที่นอกเหนือจากรูปแบบที่มีภายในร้าน ซึ่งต้องมีการจดบันทึกเกี่ยวกับคำสั่งซื้อต่าง ๆ กลุ่มฯ มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน และง่ายต่อการประสานงานในเรื่องที่ต้องการติดต่อ

3.3 การฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ไม่มีการเปิดฝึกอบรมก่อนการปฏิบัติงาน เนื่องจากทางกลุ่มฯ ได้ทำการคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถ ประสบการณ์การปฏิบัติงานเดิมที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ มีความสามารถพร้อม ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมก่อนการปฏิบัติงาน เพราะถือว่าสมาชิกมีความสามารถในการทำงาน แต่เวลาปฏิบัติงานที่กลุ่มฯ สมาชิกได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม ประธานกลุ่มฯ ได้ให้คำแนะนำหรือให้ความรู้เกี่ยวกับผ้าทอพื้นเมือง หรือการเพิ่มเติมทักษะในด้านการตัดหรือเย็บในรูปแบบใหม่ ๆ ทำให้ได้รับความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น ส่วนด้านการพันทลวดลาย ได้ผ่านการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีในสาขาที่มีการวาดภาพและผ่านการฝึกงานมาแล้วนั้นจึงมีความสามารถในเรื่องของงานพันท์ ประธานกลุ่มฯ จึงมีส่วนช่วยเหลือทางด้านการออกแบบลวดลาย ซึ่งทำให้ฝ่ายพันทลวดลายได้ลวดลายที่แปลกใหม่ขึ้น

3.4 การจัดระบบการตอบแทนในการปฏิบัติงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า การจ่ายค่าตอบแทนกลุ่มฯ พิจารณาจากปริมาณงานที่ปฏิบัติ ราคาชิ้นงานแตกต่างกันอยู่ที่ความยากง่ายของงานที่ปฏิบัติคือ ตัดอย่างเดียวราคาชิ้นละ 15 บาท เย็บอย่างเดียวราคาชิ้นละ 15 บาท ทั้งตัดและเย็บ ได้ตัวละ 20 - 15 บาท การรีดได้ตัวละ 3 - 5 บาท และการพันทลวดลาย ได้ตัวละ 5 - 10 บาท ฝ่ายขายรับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน 7,000 - 9,000 บาท ค่าตอบแทนที่กำหนดไว้สามารถเปลี่ยนแปลงได้จากความยากง่ายของรูปแบบเสื้อผ้า การจ่ายค่าตอบแทนจะมี 2 แบบ คือ จ่ายเป็นรายวันและจ่ายเป็นรายเดือน

4. การสั่งการกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

4.1 การสั่งการโดยตรงกับผู้ปฏิบัติงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า การสั่งการ ประธานกลุ่มเป็นผู้สั่งการ ด้วยบทบาทหน้าที่ของประธานจึงเป็นฝ่ายที่ต้องแนะนำ ชี้แจงในเรื่อง ต่าง ๆ การสั่งการของประธานเป็นการสั่งการแบบกันเอง ทำให้ฝ่ายที่ได้รับคำสั่ง ไม่รู้สึกกดดันหรือไม่เต็มใจในการปฏิบัติตาม จึงทำให้การปฏิบัติของกลุ่มฯ เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน ไม่มีการขัดแย้งกันภายในกลุ่มฯ ต่อคำสั่งของประธาน ประธานได้สั่งการตรงตามตำแหน่งงานที่ต้องการติดต่อ ไม่ใช้วิธีการฝากข้อความไว้ เพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

4.2 การสั่งงานตามตำแหน่งงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ประธานใช้วิธีการเข้าหาฝ่ายที่ต้องการสั่งการ เพื่อไม่ให้สมาชิกเสียเวลาในการปฏิบัติงาน ประธานเข้าไปหาสมาชิกด้วยตนเอง เช่น การเข้าไปสั่งงานตามตำแหน่งงาน การเปลี่ยนรูปแบบการตัดในรูปแบบใหม่ ก็เข้าไปสั่งงานของฝ่ายตัดและเย็บ ซึ่งประธานให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นภายใน

ฝ่ายว่ามีความคิดเห็นเช่นไร สรุปถึงงานที่ต้องการสั่งว่าสมาชิกต้องทำตามรูปแบบที่เสนอไป ซึ่งวิธีนี้ทำให้ไม่เกิดช่องว่างระหว่างบทบาทในกลุ่มฯ ถือว่าทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มไม่แบ่งแยก ทุกฝ่ายมีความสำคัญต่อกัน และผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่รู้สึกขัดแย้งและเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ใช้กับลูกจ้าง

4.3 การเรียกประชุมชี้แจงงาน จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบุญหลัน ไม่มีการเรียกประชุมชี้แจงงาน เพราะเนื่องจากสมาชิกในกลุ่มฯ พบปะพูดคุยกันอยู่เป็นประจำจึงไม่มีการเรียกประชุม ถ้าต้องการแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ให้สมาชิกกลุ่มฯ ได้ทราบนั้น ใช้วิธีบอกต่อ ๆ กันไป หรือการเข้าไปตามฝ่ายที่ต้องการติดต่อโดยการเรียกคุยแบบลักษณะไม่เป็นทางการ ซึ่งพยายามไม่รบกวนเวลาปฏิบัติงานของฝ่ายที่ติดต่อ ไม่มีการเรียกประชุมชี้แจงงาน เนื่องจากสมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีครอบครัว ทางกลุ่มฯ จึงไม่ต้องการรบกวนเวลาส่วนตัวของสมาชิกและครอบครัว ประธานหรือบุคคลใดต้องการชี้แจงงานส่วนใหญ่อยู่ในเวลาของการปฏิบัติงาน ที่สำคัญการชี้แจงงานในเวลาปฏิบัติงานต้องไม่รบกวนเวลาของผู้ปฏิบัติงานมากเกินไป

5. การควบคุมกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

5.1 การควบคุมและการติดตามประเมินผลในการปฏิบัติงานธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลัน ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

5.1.1 คุณภาพของเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า เส้นฝ้าย ควรเลือกซื้อที่เนื้อฝ้ายที่ทอละเอียด เส้นฝ้ายไม่หยาบ ฝ้ายไม่ขาดง่าย มีความเหนียว ฝ้ายสะอาด ไม่มีเศษวัสดุปนเปื้อน เส้นฝ้ายเรียงสม่ำเสมอ ซึ่งถ้าฝ้ายคุณภาพดีทำให้การตัดเย็บออกมาในรูปแบบที่สวยงาม ฝ้ายที่กลุ่มฯ นำมาผลิตมีอยู่ 2 แบบ คือ แบบแรกผ้าฝ้ายดิบ ที่ยังไม่ได้ย้อมสี และอีกแบบคือผ้าฝ้ายที่ย้อมสีเคมี

5.1.2 การตัดเย็บ จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่าการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กลุ่มฯ กำหนดไว้ การตัดเย็บต้องละเอียด เส้นด้ายไม่หลุด แน่น การเย็บนั้นต้องใช้เข็มเบอร์ 13 เท่านั้น เพราะเข็มเบอร์นี้เหมาะกับการเย็บ เพราะเย็บเนื้อผ้าได้ดีและละเอียด การตัดรูปทรงเสื้อผ้าต้องตรง ผ้าไม่บิดเบี้ยว คุณสมบัติของฝ้ายที่ปฏิบัติงานหน้าที่ตัดเย็บต้องมีความประณีต มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

5.1.3 การวาดลวดลายบนเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า งานพื้นที่ลวดลายบนเนื้อผ้าของกลุ่มฯ มีความสวยงาม รูปแบบการวาดไม่ซ้ำกัน

การวาดลวดลายสีต้องไม่เปื้อน ลวดลายต้องละเอียด ทางกลุ่มฯ ใช้วิธีการวาดลวดลายด้วยมือ ซึ่งทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา ฝ่ายพื้นที่ลวดลายต้องมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ลวดลายใหม่ ๆ ลวดลายต้องสะอาด สีสที่ใช้ในการวาดลวดลายต้องมีคุณภาพคือ สีวาดต้องไม่ติดเตารีดเวลารีดทับ เวลาซักสีไม่ตก ไม่หลุด สีต้องซึมซับเข้ากับเนื้อผ้า การพื้นที่ต้องมีความตั้งใจ การวาดต้องไม่ซ้ำ ฝ่ายพื้นที่ลวดลายต้องมีความอดทนในการรอคอย เพื่อความสวยงามของลวดลาย

5.2 การตรวจสอบการดำเนินงาน ธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหล่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่

5.2.1 คุณภาพของเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า เนื้อผ้าถือว่าเป็นจุดแรกที่ทำให้ลูกค้าเห็นและเป็นสิ่งที่ทำให้ลูกค้าตัดสินใจในการซื้อเพราะฉะนั้นทางกลุ่มฯ จึงให้ความสำคัญกับเนื้อผ้าเป็นอย่างมาก ต้องตรวจสอบดูให้ละเอียด เนื้อผ้าฝ่ายต้องมีความสมบูรณ์ เรียบเนียน ไม่มีรอยด่าง ผ้ามีสีเสมอกัน เส้นฝ้ายทอเรียบเนียน กลุ่มฯ ได้เก็บผ้าฝ่ายไว้เป็นอย่างดี เพื่อป้องกันผ้าฝ่ายเป็นรอยด่าง และจิ้นรา ประธานกลุ่มฯ เป็นผู้ตรวจสอบเป็นคนแรกในขั้นตอนในการจัดซื้อผ้า ซึ่งสามารถดูได้จากภายนอกเท่านั้น เพราะผ้าฝ่ายถูกห่อด้วยพลาสติกใส เพื่อป้องกันผ้าจากแมลง และป้องกันผ้าเป็นรอยด่าง ๆ ต้องนำมาตรวจสอบที่กลุ่มฯ ว่าผ้ามีตำหนิหรือไม่ ซึ่งส่วนใหญ่ผ้าฝ่ายที่รับมาไม่มีตำหนิ

5.2.2 การตัดเย็บ จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า การเย็บตะเข็บต้องละเอียด เส้นด้ายไม่โผล่ ไม่หลุด การเย็บต้องเย็บติดต่อกัน ไม่ทับเส้น ด้ายเย็บต้องใช้สีเดียวกัน และสีเดียวกับผ้า มีความประณีตในการตัดเย็บซึ่งการตัดเย็บนั้นทางฝ่ายต้องตรวจสอบหลังการตัดเย็บทุกครั้งก่อนนำส่งขั้นตอนต่อไป

5.2.3 การออกแบบลวดลาย จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ สมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า การออกแบบลวดลายต้องแปลกและสวยงาม ซึ่งยึดหลัก ภาพต้องเน้นคงความล้านนา ลวดลายที่เป็นธรรมชาติ ลวดลายต้องไม่ซ้ำกัน ลวดลายต้องดูอ่อนไหว การออกแบบลวดลายให้เหมาะสมกับบุรุษและสตรี สามารถสวมใส่ได้ทุกเพศทุกวัย ฝ่ายพื้นที่ลวดลายได้ออกแบบลวดลายใหม่ ๆ เสมอทาง กลุ่มฯ ได้จัดทำแฟ้มสะสมลวดลายที่ได้คิดลวดลายไว้ โดยการเก็บไว้ในแฟ้ม ซึ่งเน้นลวดลายที่เป็นล้านนา ทั้งที่เป็นอักษรล้านนา และดอกไม้ เช่น ดอกสีลาวดี ออกแบบได้อย่างสวยงามและหลายรูปแบบ

5.2.4 การวาดลวดลายบนเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ลวดลายสวยงาม คือ ลวดลายต้องดูพลิ้วไหว สีวาดต้องไม่เปื้อน เส้นวาดต้องเนียน

คม ภาพดูอ่อนไหว ดูแล้วสบายตา การใช้สีอ่อน ๆ เน้นลวดลายที่เป็นลึ้นนา หรือดูเป็นธรรมชาติ หลังการพิมพ์ทุกครั้งต้องตรวจสอบผลงาน เพื่อดูความเรียบร้อยของผลิตภัณฑ์

5.3 มาตรฐานของสินค้าธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบุหลัน จังหวัดเชียงใหม่

5.3.1 คุณภาพของเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ได้กำหนดมาตรฐานของเนื้อผ้าไว้ดังนี้ เนื้อผ้าฝ้ายไม่ขาด ผ้าไม่เป็นรอยด่าง สีผ้าต้องสม่ำเสมอทั้งผืน เนื้อผ้าสวมใส่สบาย บางเบา ผ้าไม่หนักเวลาสวมใส่ ซึ่งเหมาะกับสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย ตัดเย็บให้เสื้อผ้าบุรุษและสตรี ไม่ร้อนชื้น เนื้อผ้าเบา เมื่อสวมใส่แล้วไม่รู้สึกอึดอัด

5.3.2 การตัดเย็บ จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า มาตรฐานในการตัดเย็บผลิตภัณฑ์กลุ่มฯ นั้น ต้องมีความละเอียดให้มาก มีความประณีตในการตัดและเย็บ การตัดเย็บต้องเย็บให้ เรียบเนียน มีความละเอียดในการเย็บ การเย็บต้องเย็บให้ถี่ ไม่ชำร่วยเย็บ ด้ายเย็บใช้สีเดียวกันทั้งตัว ด้ายเย็บไม่หลุด การเย็บริมผ้าให้ละเอียดและแน่น

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มลูกค้า สรุปได้ว่า เสื้อผ้ามีความคงทน ไม่ขาดง่าย ด้ายไม่หลุดง่าย การเย็บแน่น ทำให้มีความมั่นใจในการสวมใส่

5.3.3 การวาดลวดลายบนเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า มาตรฐานในการวาดลวดลายบนเนื้อผ้าของกลุ่มฯ คือ การวาดลวดลายด้วยมือ ไม่ใช่เครื่องพิมพ์ลวดลาย ลวดลายไม่ซ้ำ การวาดลวดลาย ต้องละเอียด ไม่เปื้อนเนื้อผ้า ภาพวาดดูไม่อ่อนไหว ไม่ทิ้งความเป็นเอกลักษณ์ ของกลุ่มฯ คือภาพ ตัวอักษรล้านนา รูปช้าง และลวดลายดอกไม้

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มลูกค้า สรุปได้ว่า ลวดลายมีรูปแบบที่สวยงาม แปลกตา ลวดลายมีความแตกต่างจากร้านอื่น

5.4 ปัญหาระหว่างการปฏิบัติงานกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบุหลัน จังหวัดเชียงใหม่

5.4.1 คุณภาพเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ปัญหาที่พบเจอคือการจัดซื้อวัตถุดิบ คือ การจัดซื้อผ้าฝ้าย มีการห่อหุ้มผ้าฝ้ายด้วยพลาสติกใส เพื่อป้องกันสิ่งสกปรก และแมลงต่าง ๆ ที่สามารถทำลายเนื้อผ้าได้ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบเนื้อผ้าได้ทั้งผืน

จากการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มฯ ได้สรุปว่า ผ้าฝ้ายบางชนิด เนื้อผ้าเย็น ทำให้การตัดเย็บยาก และรีดผลิตภัณฑ์ยาก และ การใช้เวลารีดผ้าฝ้ายใช้เวลานานกว่าผ้าปกติ เนื่องจากเนื้อผ้าฝ้าย ทนต่อความร้อนทำให้เรียบยาก จึงใช้เวลานานในการรีดนาน

5.4.2 การวาดลวดลายบนเนื้อผ้า จากการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มฯ สรุปได้ว่า ปัญหาเรื่อง สีที่ใช้ในการวาดลวดลายเมื่อทิ้งไว้ในเวลานานทำให้สีเพี้ยนที่กระด้าง สันเปลี่ยนงบประมาณในการจัดซื้อ อากาศเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การทำงานช้าลง เพราะถ้าอากาศร้อนเกินไปทำให้สีที่วาดแห้งช้า หรือถ้าลมทำให้สีกระด้าง ฉะนั้นการวาดต้องวาดในภูมิอากาศ ไม่ร้อนเกินไป หรือลมแรงเกินไป

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้

การวางแผนงานธุรกิจฯ ได้วางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็น 2 ส่วนคือ การวางแผนให้ผลิตภัณฑ์มีชื่อเสียงในตลาดระดับประเทศ รูปแบบของสินค้าสวยงามและได้รับความนิยมจากลูกค้า ซึ่งได้เอาใจใส่ในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ ให้ความสำคัญต่อเนื้อผ้าที่นำมาผลิต เพื่อให้ตรงตามมาตรฐานที่กลุ่มได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับความคิดของ ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน คือ การกำหนดแผนงานหรือวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการจะมีขั้นตอน 2 ส่วนคือ การกำหนดเป้าหมายและการวางแผนเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมาย ส่วนในเรื่องของการผลิตสินค้าต้องผลิตให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า แต่คุณภาพของการตัดเย็บยังคงประณีต และละเอียด

การจัดองค์การกลุ่มฯ กลุ่มฯได้แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ การประสานงานภายในกลุ่มฯ ได้มีการประสานงานกันทุกฝ่าย ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการกำหนดตำแหน่งงานในแต่ละฝ่ายไว้อย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงานกัน การกำหนดตำแหน่งงานของกลุ่มฯ ออกเป็นฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย ฝ่ายตัดเย็บและผลิต ฝ่ายรีด ฝ่ายแพ้นท์ลวดลาย และฝ่ายขาย การแบ่งไว้อย่างชัดเจน มีการมอบอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจให้แต่ละฝ่ายได้ตัดสินใจได้ สร้างความเข้าใจให้แก่สมาชิกแสดงฝีมืออย่างเต็มที่ แต่ยังคงตามรูปแบบที่กำหนดไว้ภายในกลุ่มฯ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดองค์การ คือ การพัฒนาระบบการทำงานเพื่อให้งานต่าง ๆ สามารถดำเนินไป โดยมีการประสานงานกันเป็นอย่างดี การจัดโครงสร้างองค์การที่ประกอบด้วย การกำหนดตำแหน่งงาน การจัดกลุ่มงานเป็นหน่วยงาน เป็นแผนก หรือเป็นกอง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน

การจัดบุคคลเข้าทำงานกลุ่มฯ ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 17 คน ซึ่งอยู่ในปริมาณพอเหมาะต่อการปฏิบัติงานในฝ่ายต่าง ๆ วิธีการเข้าร่วมปฏิบัติงานภายในกลุ่มนั้น บุคคลที่เข้ามาสมัครต้องมีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่จะปฏิบัติในกลุ่ม ความสามารถ ความถนัด สามารถปฏิบัติงานได้ทันที ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ว่า ภารกิจของผู้บริหารในการดำเนินกิจกรรมทางการจัดการที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์กร มีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพพร้อมในการทำงานในตำแหน่งงาน ทางกลุ่มฯ ได้กำหนด

บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานไว้เป็น 4 ฝ่าย โดยในแต่ละบทบาทได้แบ่งไว้แตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน บทบาทหน้าที่ของฝ่ายที่ตนรับผิดชอบต้องปฏิบัติงานในลักษณะใด ทำให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วขึ้นซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เสถียร เหลืองอร่าม (2540) ได้กล่าวว่า การแนะนำการปฏิบัติ ระเบียบการ การบอกกล่าว ให้ผู้ปฏิบัติงานได้บังคับบัญชาว่าจะต้องทำอะไรและทำอย่างไร เพื่อให้งานนั้นบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ กลุ่มฯ ได้จัดค่าตอบแทนแก่สมาชิกกลุ่มฯ โดยจ่ายค่าจ้างตามลักษณะและปริมาณงานที่สมาชิกกลุ่มฯ ได้ปฏิบัติ ซึ่งราคาค่าจ้างจะกำหนดไว้ตามกลุ่มของงาน ซึ่งราคาค่าจ้างมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ความยากง่ายของรูปแบบผลิตภัณฑ์

การสั่งการกลุ่มฯ การสั่งการโดยตรงกับผู้ปฏิบัติงาน การสั่งการจะใช้วิธีการสั่งการแบบกันเอง ไม่มีคำวานายจ้างหรือลูกจ้าง สมาชิกไม่รู้สึกรอคัดค้านเมื่อได้รับคำสั่ง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ญัฐพันธ์ เขจรนันท์และฉัตรยาพร เสมอใจ (2549) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสั่งการว่าการที่ผู้จัดการหรือผู้นำใช้ความสามารถและอิทธิพลในการสั่งงานให้ผู้ตามปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถและด้วยความเต็มใจ การสั่งงานตามตำแหน่งงาน กลุ่มฯ มีการสั่งงานตามตำแหน่ง เพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ที่ตำแหน่งตนต้องรับผิดชอบ การสั่งงานของกลุ่มฯ ดูความเหมาะสมของงานว่างานที่สั่งเหมาะสมกับตำแหน่งไหน แล้วจึงสั่งงานตามตำแหน่งนั้น นอกเหนือจากการปฏิบัติงานในกลุ่มฯ แล้วนั้น กลุ่มฯ ไม่มีการเรียกประชุมชี้แจงงานนอกเวลา จะใช้วิธีการพูดคุยกันในกลุ่มฯ ในเวลาปฏิบัติงาน หรือช่วงพักการปฏิบัติงานในการชี้แจงงาน

การควบคุมกลุ่มฯ ได้ควบคุมและติดตามเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพของเนื้อผ้า เนื้อผ้าเป็นวัตถุดิบที่สำคัญของกลุ่มฯ ต้องมีการคัดเลือกและตรวจสอบเนื้อผ้าที่มีคุณภาพที่สุด เนื้อผ้าต้องตรงตามมาตรฐาน การตัดเย็บผลิตภัณฑ์กลุ่มฯ ได้สร้างรูปแบบไว้ และมีมาตรฐานของการตัดเย็บ เมื่อตรวจสอบพบข้อผิดพลาดควรแก้ไขในทันที การตรวจสอบลดทอนบนเนื้อผ้า กลุ่มฯ ได้ประเมินผลในการตรวจสอบลดทอนก่อนการจำหน่ายเสมอ โดยการตรวจสอบลดทอน ความสวยงาม ความละเอียด และไม่เปื้อนเนื้อผ้า ลดทอนต้องตรงตามมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ของ ญัฐพันธ์ เขจรนันท์และฉัตรยาพร เสมอใจ (2549) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมว่า เป็นกระบวนการในการติดตาม ตรวจสอบ เปรียบเทียบผลการปฏิบัติจริงกับเป้าหมายที่วางไว้ตามเกณฑ์และมาตรฐานที่มี

กลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหล่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ ได้เริ่มก่อตั้งจากการเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าบุรุษและสตรี ที่ตัดเย็บโดยใช้ผ้าฝ้ายในการผลิต ซึ่ง กมลภัทร์ รักสวน (2543) ได้กล่าวว่า ผ้าทอพื้นเมืองของภาคเหนือมีเอกลักษณ์ที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์ ผ้า ที่นิยมนำมาผลิตเป็นผ้าฝ้าย นิยมนำมาตัดเย็บ ผ้าฝ้ายสีพื้นส่วนใหญ่นำมาตัดเย็บประเภทผ้าถุง ผ้าซิ่น ซึ่งผ้าฝ้ายมีลักษณะเนื้อแน่นละเอียด ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นการเพ้นท์ลดทอนบนเสื้อผ้าที่ผลิตจากผ้าฝ้าย มีการประยุกต์ลดทอนที่เป็นศิลปวัฒนธรรมล้านนาที่มีมาตั้งแต่โบราณ รวมถึงจากภูมิปัญญาท้องถิ่น นำมาวาดลงบนเนื้อผ้าให้ดูสวยงามและสามารถสวมใส่ได้ในยุคปัจจุบัน

ซึ่งตรงกับแนวคิดของ พัทธญา ปวนสุรินทร์ (2544) ปัจจุบันผ้าทอพื้นเมืองได้รับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ทำให้ผ้าทอพื้นเมืองได้รับความสนใจ มีผู้หันมาใช้มากขึ้นเรื่อย ๆ แต่กระแสนิยมที่เกิดขึ้นมาก ๆ ทำให้กลายเป็นลักษณะของค่านิยมแบบทำตามสังคมส่วนใหญ่ ซึ่งละเลยในแง่ของศิลปะบนผืนผ้าว่ามีที่มาหรือมีคุณค่าทางศิลปะอย่างไร ซึ่งส่วนนี้น่าจะมีการส่งเสริมและเผยแพร่ความสำคัญของผ้าพื้นเมืองในแง่ของศิลปะนอกจากกระแสความนิยมในแบบแฟชั่น

กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ ได้พัฒนากระบวนการการผลิตผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพของกลุ่มและชุมชน คือการยกระดับรายได้ของกลุ่มฯ ให้สูงขึ้นให้สูงขึ้น และพอเพียงในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันได้อย่าง มีความสุข

ผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ ผลิตจากผ้าฝ้าย มีความโดดเด่นในเรื่องของความสวยงามของเนื้อผ้า ซึ่งกมลภัทร์ รักสวน (2553) ได้กล่าวถึงลักษณะของผ้าทอพื้นเมืองว่า ผ้าฝ้ายสีพื้น มีลักษณะเนื้อแน่นละเอียด ทอด้วยลายขจัดสานแบบธรรมดา นิยมนำไปทำผ้าถุง ผ้าซิ่น ตัดเสื้อ กระโปรง เป็นต้น การ फैนที่ลวดลายที่สวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และยังมีการนำลวดลายที่เป็นศิลปะล้านนาที่มีมาตั้งแต่โบราณรวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ลวดลายปูนปั้น อักษรล้านนา ลายผ้าทอโบราณ ลวดลายที่เป็นศิลปวัฒนธรรม ที่อ่อนช้อยและงดงาม และลวดลายพันธุ์พฤกษา ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่กลุ่มผลิตมีหลากหลายรูปแบบ เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป สำหรับสุภาพบุรุษและสตรี กระโปรง फैนที่ลาย กระเป๋ใส่เงินเล็ก फैนที่ลาย ปลอกหมอน ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองชุดน้ำชา फैนที่ลาย ฯลฯ ซึ่งลักษณะเด่นของผลิตภัณฑ์จะอยู่ที่เนื้อผ้า ผ้าฝ้ายจะเป็นสิริธรรมชาติ สีออกขาวนวล สะอาดตา มีการตัดเย็บที่ประณีต คงทน สวมใส่สบาย ระบายอากาศได้ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การเพิ่มการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับสมาชิกในเรื่องของผ้าทอพื้นเมือง
2. หน่วยงานสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานและความเปลี่ยนแปลงของกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบุญหลั่น อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการร่วมกันวางแผนทางส่งเสริมและสนับสนุน
3. ควรนำเอากระบวนการจัดการธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองบ้านบุญหลั่น ตำบลป่าแดด จังหวัดเชียงใหม่ ไปใช้กับกลุ่มที่ผลิตผลิตภัณฑ์คล้ายคลึงกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหรือชุมชนอื่น
2. ศึกษาเพิ่มเติมรูปแบบและการวาดลวดลายให้แตกต่างในเรื่องของการปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนากระบวนการดำเนินงานเพื่อเพิ่มผลผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved